

Moment, idet det ærede Medlem vendte sig imod de Udtalelser, der er fremsat overfor hans Parti om, at de var Tilhængere af en Nedsikring. Det ærede Medlem vendte sig mod disse Udtalelser med en vis Irritation og tilføjede, at Nedsikring havde jo fundet Sted, derfor var det ganske urimeligt at sige, at det var det, man fra hans Partis Side var Tilhænger af. Meget vel, saa kan vi jo sige, at de er Tilhængere af en Nedsikring af Kronens oprindelige Værdi, for det er dog formentlig det, Partiet vil: en Nedsikring af Kronens almindelige Værdi til omkring 90, til Shillingværdien. Jeg skal herom kun sige, at det er mig ikke forstaaeligt, hvorfor et Flertal — det er formentlig et Flertal — indenfor det radikale Parti er saa forhippet paa at faa det Standpunkt draget frem, som de har været under Valutaforhandlingerne dels i Udvalget, dels senere hen. Det er mig ikke muligt at forstaa, hvorfor man er saa forhippet herpaa, da man samtidig har bedt Ministeriet om at undersøge, hvorvidt der maatte foreligge Forhold, som kunde antages at gøre et saadant Skridt til en Handling, som man alligevel sluttelig vilde vige tilbage for. Det skulde, synes jeg, det ærede Medlems Parti blive staaende ved. Dersom man ikke vil lære af den gamle, kloge Politiker indenfor dette Parti, som ikke lægger Skjul paa sin Synsmaade, men siger sin Mening højt, klart, og rent ud, synes jeg, man kunde trække Vejret lidt. Man taler, som om al Kapital her i Landet var skabt under Inflationsperioden. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at dette formentlig er en Fejltagelse. Dersom man vil gaa til en Undersøgelse af Oprindelsen til den Kapital, der findes her i Landet, vil man dog formentlig naa til det Resultat, at den alt overvejende Del — den alt overvejende Del — deraf er Kapital, der blev skabt under den gode, gamle, ærlige danske Krone, og naar det er Tilfældet, vil jeg dog sige, at de Mennesker, som har Kapital fra den Tid, der ligger forud for Inflationsperioden, maa være berettigede til at forudsætte, at deres Kapital skal vokse op til den Højde, som vore Sedler lyder paa. Man maa i Forhandlingerne om dette Spørgsmaal ikke se bort fra den Side af Sagen. Det er, som om man i sin Iver for at komme over de økonomiske Vanskeligheder, som man mener at kunne redde sig fra ved Nedsikringen — jeg tror for øvrigt ikke, man redder sig fra dem, men det er en Sag for sig — glemmer, at største Delen af Kapitalen dog formentlig hidrører fra den Tid, da der ingen Inflation var. Disse Mennesker har været underkastet et økonomisk

Uvejr i en Aarrække, men de har, det maa vi ikke overse i vore Drøftelser, et berettiget Krav om, at der skal indtræde godt Vejr igen, saa at deres Kapital kan faa sin oprindelige Værdi. Jeg har ikke villet undlade at gøre denne Bemærkning i Anledning af Nedsikringsspørgsmaalet, fordi det forekommer mig, at hele den Side af Sagen ikke er blevet draget frem under Forhandlingen.

Jeg bemærkede, at den ærede Ordfører for det radikale Venstre under sin Omtale af Erhvervenes Erklæringer udtalte sig med en vis Overlegenhed om den Uoverensstemmelse, der var mellem disse. Han sagde, at Præmisserne og Konklusionen stod i et daarligt Forhold til hinanden. Da jeg nu hørte det ærede Medlems Præmisses og derefter hans Konklusion, kom jeg til at tænke paa det gamle, sande Ord: Hvi ser du Skæven i din Broders Øje, men Bjælken i dit eget bliver du ikke var? Det ærede Medlems Præmisses maatte jo føre til, at han var Tilhænger af en Nedsikring, og at han i Lovforslaget saa en Fare, saa at han maatte nære Angst for at stemme for det.

Til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Kloppenborg-Skrumsager), min fortræffelige politiske Meningsfælle, vil jeg sige, at naar det ærede Medlem mener, at denne Lov vil drive Folk fra Hus og Hjem, vil jeg dog bede ham om endnu en Gang at stifte Bekendtskab med Lovforslagets Enkeltheder; jeg vil dog næsten tro, at det ærede Medlem da maa erkende, at der er i ingen Henseende tilsigtet noget revolutionært, som kan drive Folk fra Hus og Hjem. Dersom man ikke er Tilhænger af, at Kronekursen skal falde yderligere, bliver en Udtalelse som denne af det ærede Medlem — dette være sagt i al Elskværdighed — i Virkeligheden Udtryk for, at det ærede Medlem ganske overvurderer Virkningerne af Loven.

Maa jeg saa endelig sige til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), hvis Tale spændte fra Per Gynt til Frederik den Syvende og fra Frederik den Anden af Preussen til Christian den Niende — alt dette skal jeg naturligvis ikke opholde mig ved —, at det forekommer mig, at det ærede Medlem i sine Udtalelser om Personer, der dog er Indehavere af betydningsfulde Stillinger, var — ja, nogen Kritik kan nok være berettiget, men maa jeg, uden at gaa det ærede Medlem for nær, sige, at han var saadan lidt flot. Det ærede Medlem talte om disse Medborgeres musikalske Egenskaber. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem selv er musikalsk, men der